

NURİ İYEM
RESİM ÖDÜLÜ
PAINTING AWARD

15.Yıl

Sunuş

Nuri İyem'in kaybının ardından geçen 15 yılda, her yıl ülkenin dört bir yanından yüzlerce resmin galeriye gelmesi, fiziksel kontrollerinin yapıp numaralandırılması ve itinayla istiflenmeleri... Her yıl “Ben resmimi kargoya verdim ama araya tatil girdi, elinize zamanında ulaşacak mı?” diye bizi arayan sanatçıların tatlı telaşları... Son dakikada yetişen, boyası henüz kurumadan bize emanet edilmiş tuvallere ayrıca özen göstermeyi ihmal etmeden, galeri ekibinin seçici kurul bir araya gelmeden kaçamak kaçamak yapıtlara göz atması... Kurul üyelerinin buluşma günü, sabahın erken saatlerinde galeride toplanması... İçilen kahve ve sigaraların ardından, her sene ortalama 200'den fazla ressamın 300'den fazla yapıtının teker teker seçici kurul tarafından oylanması... İlk turlar biterken bir yemek molası verilir -ki biraz ileride buna döneceğim, yemeğin ardından oylamaya dönülür ve artık her bir karar daha önemlidir. Kurul üyeleri dertlerini daha sesli anlatmaya başlarlar, bir yapıtı neden beğendiklerini veya neden beğenmediklerini açıklarlar ardı ardına, birbirlerini ikna etmeye çalışarak.

Düşünürseniz hakikaten zor bir durum. Tekniğin, malzemenin, eğilimlerin ve kişisel beğenilerin birbirleriyle yüzleştiği, çoğunlukçu bir seçim söz konusu. Her biri kendi mesleğinin ehli 9 veya 11 kişiden oluşan bir kuruldan, yüzlerce resim arasından bir tanesine ödül vermesini bekliyorsunuz en nihayetinde. Zorlu bir görev.

Anlatmak istediğim bir ödül vermenin, hem de bunu sanat alanında gerçekleştirmenin zorluklarını, kıstaslarını veya doğru/yanlışlarını tartışmak değil, daha doğrusu bu yazı onun yeri değil. Bu yazı, Nuri İyem ve onun sanat hayatını onurlandırmak adına yıllarca verilmiş emeklere bir pencere açabilmeyi umuyor. *Art Unlimited* dergisinin

“15. Yıl Özel Sayısı” ile beraber hazırlanan bu yayın ise, 15. yılını kutladığımız, topluma mal olmuş bir sanatçı adına verilen ödülün, kurumsal olarak hesabını vermeyi amaçlıyor.

...

Şimdi, yukarıda bahsettiğim gelenekselleşmiş öğle yemeğine geri dönelim. Bu yemek, 10 yıldan fazla bir süre galerinin ikinci katında kurulan uzun bir masada yenirdi. Yemek esnasında *iş konuşulmaz*, ödül tartışılmazdı; hasret giderilir, gelecek planları yapılırdı. Evin Sanat Galerisi'nin kurucusu, annem Evin İyem, yıllarca bu organizasyonu büyük bir heyecan ve özveriyle sürdürdükten sonra, son birkaç yıldır artık yorulmaya başlamıştı ve yemeği komşumuz olan bir mekâna taşımıştık.

Geçtiğimiz yıl bu mekânda, Evin İyem'in çok sevdiği masada, O'nsuz bir Nuri İyem Resim Ödülü yemeğinde olmanın burukluğunu yaşayan bizler, aynı zamanda O'nun adını taşıyan bir Jüri Özel Ödülü'nü ilk kez veriyor olmanın da kıvancını duyuyorduk. Bu anlattıklarım duygusal bir tonda okunabilir, ama niyetim de tam olarak budur. Evin Sanat Galerisi kurumsal yapısına rağmen 25 yıldır duyguları göz ardı etmediği için ayakta kalabilmiştir. Bizim için duygular, heyecanlar ve gelenekler; kıymetli oldukları kadar karar mekanizmalarında da bir hayli önem taşır. Sizler de dergiyi okumaya devam ederseniz, bugüne kadar bu organizasyonda emeği geçmiş birçok dostumuzun görüşünde de ortak fikrin bu olduğunu göreceksiniz. Ayrıca yayının devamında bugüne kadar Nuri İyem Resim Ödülü'nü almış tüm yapıtlarla beraber ödül almış ve resimleri sergilenmiş sanatçıların da tam listesini bulabileceksiniz.

KAPAK GÖRSELİ:
Nuri İyem, *Otoportre*,
Duralit üzerine yağlıboya,
54 x 46 cm, 1999
Yapıt Fotoğrafı: Evin Sanat Galerisi
Arşivi

Yayın Düzelti
Hatice Gülseroğlu
Ece Balcıoğlu

Fotoğraflar
Evin Sanat Galerisi Arşivi
Yazar ve Sanatçıların İzniyle

Grafik Tasarım
Cengiz Çavuşoğlu

Evin Sanat Galerisi
Ümit İyem, Osman Nuri İyem, Ece Balcıoğlu,
Cem Ergül, Hatice Gülseroğlu, Gizem Kâhya İyem,
Cengiz Çavuşoğlu

Baskı
Saraçoğlu Matbaa

Merve Akar Akgün ve Hülya Kızılrımkâ destekleri için teşekkür ederiz.

*Evin Sanat Galerisi için Unlimited Publications tarafından hazırlanmıştır.
Para ile satılmaz. İzinsiz alıntı yapılamaz.*

Meşrutiyet Cad. 67/1 Beyoğlu, İstanbul
unlimitedrag.com

Architecture **Art unlimited**
Design

...

Hayat bir garip ama, değil mi? Bu yıl komşu mekânın masasında Evin İyem’siz de olsa bir araya gelemeyeceğiz, yüzlerce resmin galeride toplanmasıyla başlayan tatlı heyecanı da yaşayamayacağız. Daha acısı, bu yıl hiçbir ressamı Nuri İyem Resim Ödülü veya Evin İyem Jüri Özel Ödülü ile onurlandıramayacağımız gibi, birçok ressamın da yapıtlarını galerimizin duvarlarında sergileyemeyeceğiz.

Karantina şartlarının yarattığı belirsizlikler, Nuri İyem Resim Ödülü’nün bir resim ödülü olmasının sonucu olarak yapıtların kurul tarafından fiziksel olarak incelenmesinin gerekliliği ve organizasyon ekibinin büyüklüğü gibi teknik sorunlar ve bilinmezlikler bir araya gelince, bu yıl organizasyonu iptal etmek durumunda kaldık. Böyle karanlık bir dönemde, genç sanatçılara daha da çok destek sağlanması gereken bir zamanda, istemeden de olsa bu kararı almak bizleri üzdü ancak risk, alabileceğimizden çok daha büyüktü.

Bu yayına vesile olan sevgili Hülya Kızılırmak ve Merve Akar Akgüne samimiyetleri ve inançları için, bugüne kadar bu ödülün gerçekleştirilmesine katkıları olmuş değerli geçmiş kurul üyelerimize de emekleri ve itinaları için gönülden teşekkür ederiz. Ayrıca Prof. Dr. Rahmi Aksungur’a Nuri İyem Resim Ödülü’nü temsil eden heykeli için ve haberi olmasa da, gelinin adına verilen ödülün kendi

yapıtlarından seçilmiş olmasından ötürü büyük mutluluk duyacağından emin olduğum babaannem Nasip İyem’e de tüm emekleri için minnettarız.

Her zaman olduğu gibi, bizi kırmayıp bu özel yayında görüşlerini sizlerle paylaşmamıza izin verdikleri için katkısı bulunan dostlarımıza gönülden teşekkür ederiz. Bir ödülün ve etrafında dönen bu kapsamlı organizasyonun gerçekleştirilmesinde gözle görülmeyen ama esas yükü taşıyan, yıllar içinde görev almış tüm galeri ekibine bu vesileyle bir kez daha teşekkür ederiz. Ödülle ilgili materyallerde logolarını görsek de, aslında arkalarındaki gözükmeyen insanların sanata olan bitmek bilmeyen inançları sayesinde desteklerini esirgememiş tüm sponsorlarımıza da tekrardan teşekkür ederiz. Ama en önemlisi yapıtlarını 15 yıldır bizlere güvenip emanet ederek bu organizasyonun var olma sebebini yaratan 3000’e yakın ressama teşekkürü borç biliriz.

Adına verilen insanları anmayı ve hatırlatmayı uman, verildiği sanatçılara da destek olma amacı güden ödüllerin, hele ki devamlılığın zor bulunan bir nitelik olduğu coğrafyamızda bir hayli kıymetli olduğunu düşünüyorum. Önümüzdeki yıllarda da ödülü ve geleneklerimizi sürdürmek, bu gurur verici ve kuşaklararası organizasyona ev sahipliği yapmaya devam etmek dileklerle, iyi okumalar.

Osman Nuri İyem

Evin Sanat Galerisi Kreatif Direktörü

Nuri İyem Yüz Çalışmaları veya Olay Mahalli Olarak Portre Sanatı

Feyyaz Yaman

Bir değişimin sesi:

“Majörler tükendi, minörlere yolculuk...
Buselik makamına...”

Küresel anlamda her şeyin değiştiğini, tek kutuplu Yeni Dünya’nın egemenliğinin kültürel sözcülüğü dile getiriyordu.

Şimdi, bugün, bu sesin sahipleri aynı tükenişle yerlerini tarif ederlerken, insanlığın yolculuğu yeniden “majörlere” yöneldi.

Minör olan çalışmaları, kırk yıllık katkılarını yeniden bütünléstirmek eğiliminde. Uluslararası siyaset, ekonomi, ekoloji, sağlık, felsefe, toplumbilim ve tarih çalışmaları kaçınılmaz şekilde makrolaşıyor.

Kültürel çalışmalar da aynı şekilde tüm minör alan çalışmalarından ve disiplinlerarasılığın altkümelerinden yukarı doğru eklemlemeye başladı.

Ama bu gelişim eskinin, modernist ideolojisinin bütüncüllüğü değil.

Maddi tarih, sosyoloji, jeopolitika, üretim ilişkileri, uluslararası ilişkiler hareketliliği merkezli, zaman ve uzam değişimini temel alan açık Marksist kuramdan beslenen yeni bir dalga geliyor.

Ve... Makro ile Mikro olarak ayrıştırılmış alanları, içi ve dışı, birey ile toplumsalı, tikel ile çoğulu, kaotik bir paradoksallıktan çıkarıp yeni bir strüktür inşa ediyor.

Bu yazı, değişen yeni ilişkisellikler üzerine kurulu bir denemedir.

Nuri İyem 100 Yaşında (2015) sergisi ve kataloğu için çalışırken, John Berger’in “Portreler” (Metis Yayınları, 2017) ve David Le Breton’un “Yüz Üzerine Antropolojik Bir Deneme” (Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi, 2018) kitapları henüz yayımlanmamıştı.

Demirtaş Ceyhun’dan çıkışla ele aldığımız, *Nuri İyem 100 Yaşında* sergisindeki “Yüz” yorumu, bahsi geçen bu iki çalışma ile ortak birçok nokta paylaşıyor.

John Berger, başlığını “Portre” olarak seçse de, Courbet’nin *Ornans’ta Cenaze Töreni* [Un enterrement à Ornans] yorumunda belirttiği gibi; “bir grup kadınla erkeğin olağan halleriyle bir köy cenazesine katılışlarının resmini yapmış, onların görüntülerini yapay -belki de hakiki- uhrevi anlam taşıyan bir düzene sokmayı reddetmişti.” derken, “uyumlulaştırmadan”, bir üst anlam yüklemeyi reddetmesi, konunun “kavramsal” çerçevesini toplumsal tarih içinde, yalın bir şekilde konumlandırma gayreti “Yüz” okumaları açısından heyecan verici bir ortaklık.

Hepsinden önemlisi, Nuri İyem’in 1960 sonrası, soyut deneyiminin hemen arkasından, geliştirdiği, genelde “Kadın Yüzleri” olarak tanımlayacağımız çalışmaları işte bu anlayışla buluşuyor. Soyut-somut ayrımı ortadan kalkıyor.

“... Portre demekten çok, gerçekten yüz resmi demek daha doğru olur. Çünkü portre deyince bir kişinin resmi anlamına geliyor. Ama ben burada herhangi bir kişiyi almıyorum. Kendi düşünceme göre kadını ya da erkeği resmediyorum. Dolayısıyla benim yaptığım, yani Batı’daki anlamda portre, çok gerçekçi, tıpatıp adama benzeyen bir şey değil. Ben, kendi kafamdaki, kendi gönlümdeki yüzü çiziyorum. Biraz da karakter boyuyorum ama yaptığım sıkı sıkıya bir adamı anlatmak değil, ...”
(Refik Durbaş, *Sureti Resmin Yüzünden Okunmalı*, Hürriyet Gazetesi, 2001)

John Berger’in 1950’lerin toplumcu gerçekliğinden evrilip, yaşayanlarla ölenleri, yani geçmişi, yani bellekteki imgeyi bir arkadaşlık olarak bir araya taşıdığı gibi, Nuri İyem’de imgelemindekini kendisi ile birlikteliğinde yeniden diriltir.

Belki de annesinin cenazesini kaldırmanın desteğini üstlenen Fazıl Hüsnü Dağlarca’ya borcunu ödemek için, şiir kitabına çizdiği o yüzler gibi.

Hayatındaki ilk kadına, yoksulluğa, şiire olan borç...

Burada duralım...

Çünkü Nuri İyem’in burada açtığı parantez portre sanatının yüzü ve yüzün ardında yatan gerçeğe erişebilirlik alanı olarak portre sanatının olanaklılığını tam da bugünün sanat kuramının ve Türkiye sanatında figür resminin ne’liği sorusuna getirir bizi.

Ne der bu paragraf?

- Portre sanatı, yüz çizerinden hakikat arayışı düz bir “yansıtmı” sorusu değildir. Çünkü “yüz”ün kendisi özne’nin kendi yansıması değildir.

- “Yüz” sadece görünen benliği (bireyselliği, karakteri) kısmi gösterir. Bu parçadaki “Fizyonomi” yeni yüz fiziği ve karakter çalışmalarının da sorunudur. 18. ve 19. yüzyıla damgasını vurmuş, aristokrasi karşısında kendini özgürleştirmiş “bireyleşmenin”, yüz falcılığından evrildiği karakter analizini, anatomiden çıkarsama yansımasıdır.

- “Yüz insanları yargılamaya yarayacak bir fizyonomi alanı değildir.” (Jean de La Bruyère, *Karakterler*, Sosyal Yayınları, 1995).

- “Yüz insanları ortaya koyduğu kadar gizlerde. Coğrafi harita gibi, ya da ipuçlarıyla dolu bir olay yeri mahalli gibi, okunmasını beraberinde getiren imgelem, varsaydığı öteki-ne müdahale etme isteğinden kendini kolay kolay koruyamayan, kuşku uyandıran bir sanattır.” (David Le Breton, *Yüz Üzerine Antropolojik Bir Deneme*).

- Bu yüzden, yüz sadece göstermez, gösterdiği kadar gizlerde.

- Öyle ise yapısalcılığın ve göstergebilimin sorduğu gibi: Görünenin, arkasındaki görünmeyenin göndergelerinden sıyrılmış (sanatçının yorumu ve seçiciliğinin ilavelerinden azade), arındırılmış bir gerçekliğe (yüz), yani nesnenin saf haline, ismin yalın haline erişim mümkün mü?

- Yoksa; görünen ve gösteren bir toplumsal, tarihsel sürecin (siyasi, ekonomik, coğrafi tüm etkenlerin) oluşturduğu bir “icat edilmişlik” ise tekillik, tümelliğin altında bir “çaresizlik” midir?

Bireyin (portre-özne) iradi ve bilinçli (aynı zamanda akli) kimliği oluştuğunda, öznenin üstündeki tüm belirleyici etkenlerin (hegemonya, devlet ve şiddet) üstüne çıkması, siyasi anlamda meşru şiddeti içerir mi?

Sanat (özellikle portre) böyle bir imkânsızlığın (meşru, şiddet ve antagonizma) yükünü taşıyabilir mi?

Portre “hiçbir şey” yansıtmaktan, kendini arındırmış, her türlü anlatıdan azade bir soyutluğa çekilirse, “gösterilmeyeni” temsil eden bir metafizik aşkınlık ise (Yüce olan – Hegel – Tinin Görüngübilimi)

Musa’dan bu yana Tevrat’ın (yüzü olmayan – görünmeyen – öznesiz – nesnesiz – kutsal) aşkınlasmış majör güç ve kutsalı (iktidar) ile aynı sembolik dile kavuşmaz mı?

Bu soyutlanmış güç ve onun görünmez yüzü, bugün sanal-fians ve dijital dünya majörleşirken, minör “viral” güç ile bütünleşerek küreselleşirken, öznesizliğin ve “yüzsüzlüğün” ürkütücü iktidarında ve şiddetinde buluşmaz mı?

- Portre buradan, Odysseia’daki nobody (Jim Jarmusch – William Blake’in Amerika’daki yolculuğundaki gibi [Dead Man, 1995]) yani “Benim Adım Hiç Kimse” diyerek kurnazca bir buluşla Kiklop’lardan kurtulabileceğini düşünebilir mi?

Aklın mitsel doğa güçlerine karşı mücadelesinde (bugünün sanatındaki “öznesiz özne sorunu”), bedensel kendini koruma ediminin kendisi, kendiliğin feda edilmesi değil midir?

Nuri İyem, *Portre*, Tuval üzerine yağlıboya, 100 x 64 cm, 1980’li Yıllar,

Peter Sloterdijk’in uyardığı gibi popüler kültür içinde şeyleşerek, postmodern özensizliğe tutunarak kurtulmak negatif diyalektiğin imkânını sürdürebilir mi? (Andrew Huyssen, *Alacakaranlık Anıları*, Metis Yayınları, 1999).

- O zaman:

Bir portre analizinde bir ifadenin, yüz kas ve mimiklerine fiziksel-elektriksel biyorefleksi veya ortak-yerel egemen ifadelerin oluşturduğu toplumsal kimliğin yansıması arasındaki ortaklık bizi yüzümüzdeki maskenin “kimin” ifadesi olduğu sorununa götürüyorsa...

Nuri İyem’in “gösterdiği” kadın portresinin kişisel ve toplumsal bütünlüğü ve bunun farkında olan sanatçının (diyalektik eleştirisi) seçiciliği, gören-gösteren-görünen bileşkesi “güncel” değil midir?

- Bu “yüzleşme” bizi Roland Barthes’ın “maske” yüzün “ötekiliği” ile Andrey Rublev’in ikonanın (sembolik tanrısal dua – litürjik olan – indirgenmiş imge) katı kutsallığını insanileştirmesi (hümanizmi) ile bir noktada buluşma, Nuri İyem’in bizi davet ettiği masa değil mi?

- Devletin göçer-toplumdan bu yana “sembolik iktidar” dilinin göstergesi olan “portre sanatı”nın (padişah portreleri ve silsilenameler) II. Mahmud bürokrasisinde duvara asılan, Atatürk resimleri ile devam eden tamga-damga-ikon-suret egemenliğine karşı, Nuri İyem’in “bende özneyim” diyen yüzü çerçevelemesi, imgenin demokratikleşme talebi değil midir? Özellikle “1999 Mustafa Kemal Atatürk” yorumu sembolik iktidarın kürsü arkası imgesine karşı verilen karşı kamusalığın cevabı değil midir? Sanat tarihi = sınıf tarihi mücadelesinin indirgemeciliğinden uzak bir yorumla verilen mücadelenin “olay mahalli” değil midir?

- Teknolojinin fotoğrafın icadı ile kurulan imgenin metalaştırılması – öznenin vesikalık yüz imgesi ile kayıt altına alınması, bu konuda uzmanlaşan Alphonse Bertillon’un sözlü portreleri ile güvenlik ve devlet hafızası haline getirilen portre sanatının, ilk resmi cinayeti olan Paris Komünarlarının sesi olarak ayağa kalkan portreler değil mi, Nuri İyem’in portre sanatı ve insan yüzleri?

- Ölüme yolculuk için vesika resmi olarak addedilen, Feyyum resimlerinin, korkusuzca ve bellek kültürünün tüm za-

manların tozuna karşı dur diyen bu derece üslup yakınlığı, aynı Faustvari “durdurulmuş zamansallık” ötesinde bir başka “anlam taşımayan” bu ontolojik mimesisin gücü, bugününün Baudelaire ve Walter Benjamin’den kalma lanetle meta-imgelelere, selfie suratlara karşı hâlâ savaşıyor mu?

- Bugünün Hafıza, Bellek, Mekân çalışmalarının “Beden Kayıt Tutar” dediği yerde, kadın olmanın, göçmen olmanın, emekçi beden olmanın, topraktan fabrika köleliğine savrulan “güzel insanların” hafıza resmi değil mi bu portreler?

- Mimetik olanın, Reel Sosyalizme yapılandırılmış ve “Yansıtmı” kuramına hapsedilen esaretini kıran toplumsal ontolojisi ile sanatın majör ve minör tüm söylemlerinin sahibi bir “figür resmini” yeniden konuşmaya bir davet değil midir bu?

Ve yine bugün, büyük kapatılma ve büyük dönüşümün içinde yaşadığımız esaret bizi “Nuri İyem Resim Ödülü” buluşmasında bir araya gelmekte engelliyorsa...

Sanatçı ve öğretmen olarak yaşayan Nuri İyem’in “Sanatçı Evi”nde sonsuz bir geleceğe açık kapının ardında konuşacak çok şeyimiz var demektir.

Korona günleri 2020

Nuri İyem Resim Ödülü’nün Figüratif Sanatın Devamlılığındaki Rolü

Prof. Dr. Burcu Pelvanoğlu

Türkiye’de çağdaş sanatın temel gelişim dinamiğini *Yeni Eğilimler, Öncü Türk Sanatından Bir Kesit, A, B, C, D, Genç Etkinlik* gibi toplu sergiler ve *DYO Resim Yarışması, Günümüz Sanatçıları İstanbul Sergileri, Yeni Öneriler-Yeni Önergeler, Sınırlar Yörüngeler* gibi yarışmalı sergiler oluşturmuştur. Nuri İyem Resim Ödülü, bir galerinin düzenlediği bir resim yarışması olması nedeniyle diğer yarışmalardan temel olarak ayrılmaktadır.

Türkiye’de sanat ortamının en büyük sıkıntısının “kurumsallaşamama” olduğu bir gerçektir. Kurumsallaşamamanın nedenleri altında da “ilkeli duruş” eksikliğinin yattığını, piyasa talepleri doğrultusunda hareket eden kurumların bir süre sonra kaybolmaya mahkûm olduğunu rahatlıkla görebiliriz. 1996 yılında kurulan Evin Sanat Galerisi, adına resim ödülü verdiği Nuri İyem’in Türk Resim Sanatı Tarihi içerisindeki önemli konumunun bir uzantısı niteliğindedir. Nuri İyem’in *Liman Şehri İstanbul* sergisiyle başlayan ve sosyal yaşamdan konuları sanatlarının odak noktasına taşımak isteyen Yeniler Grubu’ndaki çıkışı, “Tavanarası Ressamları” ile devam etmiştir. İyem’in Asmalımescit Sokağı’ndaki Önay Apartmanı’nın çatı katında yer alan atölyesinde çalışan bir grup genç, kendilerine “Tavanarası Ressamları” adını vermiş ve o dönemde Akademi’nin tekeline kırarak ilk adımı atmışlardır. Nuri İyem’in atölyesinin Türk Sanatındaki öncü konumunu bilmeden Evin Sanat Galerisi’nin önemini anlamak da kolay olmayacaktır. Evin Sanat Galerisi’nin kurulduğu dönem, sanat ortamında ciddi bir kavram karmaşasının yaşandığı, yerleştirme ve videonun öne çıkarılıp resmin arka plana itilmeye çalışıldığı, başka bir deyişle malzemeler arasında bir hiyerarşinin inşa edilmeye çalışıldığı yıllardır. Böylesi bir ortamda Evin Sanat Galerisi, resme sahip çıkmıştır. Evin Sanat Galerisi’nden geçen sanatçılar arasında Nuri İyem’in 1940’lardaki çıkışını bugüne taşıyan, toplumsal sorunları odağına alan sanatçılar bulunur. Bu anlamda Türkiye’de resim sanatının figüratif kanalını temsil eden sanatçılar da Hafriyat sanatçıları da bu galeride temsil edilmiştir ve edilmektedir.

2019 yılında, galerinin kurucusu Evin İyem’in kaybı nedeniyle, onun anısına “Evin İyem Jüri Özel Ödülü” verilmesi de Evin Sanat Galerisi açısından önemli bir gelişme.

Nuri İyem Resim Ödülü’ne ilaveten, bir sanatçı adayına Paris’te bir haftalık kültür-sanat gezisi sağlayan bu ödülün de sürdürülmesi planlanıyor. Bu yıl, içinde bulunduğumuz küresel salgın nedeniyle Nuri İyem Resim Ödülü ve Evin İyem Jüri Özel Ödülü verilme de, önümüzdeki yıl sağlıklı günlerde her iki ödül de kaldığı yerden devam ediyor olacak.

Nuri İyem’in Akademi’den birincilikle mezun olmasını sağlayan *Nalbant* adlı yapıtı.

Nuri İyem, *Nalbant*, Tuval üzerine yağlıboya, 99 x 20 cm, 1944.

Sanatta Dayanışma Ruhu ve Nuri İyem Resim Ödülü

Dr. Fırat Arapoğlu

Koronavirüs pandemisine bağlı olarak ülkelerin hükümetlerinin aldıkları önlemler neticesinde kültür ve sanatta mekânsal deneyim olgusu sıfıra indi ve dijitalize edilen mecralar, şimdilik kültür ve sanata ulaşım sorununu çözmeye çalışıyorlar. Bu sanatın duysal deneyimi örgütlemeye gücünü elinden alıyor ve pandeminin ne zaman sona ereceği bilinmiyor. Sanat dünyasında birçok etkinlik iptal edildi ya da ertelendi. Peki tam da böyle bir dönemde Türkiye Resim Sanatının önemli ismi Nuri İyem bize neyi öğütlerdi? Elbette, dayanışmayı.

Pandemi sebebiyle planlanan birçok sergi ve gösterim programı ertelenirken, kurumlar takvimlerinde halihazırda yer alan etkinlikleri de iptal etmek zorunda kaldı. Yakın dönemde gerçekleştirilecek olan Nuri İyem Resim Ödülü de bunlar arasında. Bu ödülün çağdaş sanat dünyasındaki diğer yarışmalar ve ödüllerden farklılaştığı bir özelliği bulunuyor; organizasyon bir başarı ve kariyer önermesinde bulunmayıp aksine, sanatçılarda üretim motivasyonu yaratmasıyla önemli. Zaten ödüllerin yarattığı bu geçici etki, sanatçıların bir dönem için motivasyonlarını artırabilir. Uzun süreli kariyerlerinde çok etkili olmaz. Bunun nedeni, bir sanatçının bir ödülle değil, ancak daimi üretim pratiğiyle tanımlanabilmesi ve tüm bir sanatsal kariyerin, böylece, tek bir ödülle meşruiyet kazanamayacağı gerçeğidir.

Ödülün teorik arka planında Modern Türkiye Resminin öncü ressamlarından ve “Anadolu’dan İnsan Yüzleri” denildiğinde akla gelen ilk isimlerden Nuri İyem’in, sanatın bir coğrafyadaki temsili konusundaki açık ve net düşüncesi bulunuyor: *Ulus tarafından sahip çıkılmayan ve yasa giremeyen yapıtların, sanat ürünü olduklarını kabul etmiyorum... Önce Türkiye gerçeğini kavramamız lazım, evrensele yerellikten gidilir.* Sanatçı bu sözleri, Yeniler Grubu’nun resim sanatındaki değerini belirtirken kullanıyordu. Böylece sanatın bu coğrafyadan olanı, bu coğrafyaya ait olanı görünür kılması gerekliliğini vurgulayan bir düşünceye sahip olduğu netlikle görülüyor. Bu düşüncenin yankıları usta şair Nihat Behram’ın şu tespitinde de görülebilir: *Yerellik /evrensellik / güncellik-tarihsellik birbirinden kopuk değil tam tersi birbiriyle ilintili ve iç içedir... Bütün büyük sanatçıların ortak karakteristiğidir:*

Yerel oldukları kadar evrenseldirler, güncel oldukları kadar tarihseldirler. Puşkin de böyledir, Zola da, Şekspir de...

Türkiye Resim Sanatının dönüşüm evresinde ulusallığa ve yerelliğe vurgu yapılmıştı. Yani diğer bir deyişle Anadolu kültürü edebiyatçıların ve sanatçıların konusu haline gelmişti. Böylece toplumsal konulara ve daha özelde de köy manzaralarına ve Anadolu kadınları imgelerine tanık olunmaya başlanmıştı. Nuri İyem’in de savunduğu düşünce, sanatın toplumsal bir üretim olması gerektiğini öne sürerken, toplumun da sanattan kopuk olmaması gerektiği tezine dayanır. Aşama aşama ikonik Anadolu kadınları portrelerinin ortaya çıkması bu şartlarda mümkün olmuştur ve bu portreler zamanla İyem’in imzası haline gelmiştir. Bugün bu üretimlerin birçok koleksiyonun envanterinde bulunması ve Nuri İyem’in de bir halk sanatçısı olması böyle bir tarihselliğin sonucudur. Bir halk sanatçısının aziz hatırasına atfen yakın zamanda kaybettiğimiz değerli Evin İyem’in başlattığı ödülün önemi burada yatmaktadır.

2006 yılında Evin Sanat Galerisi, Nuri İyem Resim Ödülü’nü düzenlemeye başladı. Amaçladıkları, ödül şartnamesinde de belirtildiği üzere, Türkiye’li genç ressamları desteklemek. Bu destek olma düşüncesi oldukça önemli, zira sanatçının II. Dünya Savaşı’nın zor zamanlarında ayakta kalmak için verdiği mücadele düşünüldüğünde, bu amaç daha da değer kazanıyor. Zaman zaman etkinliğin bir ucundan tutabilme fırsatına sahip oldum ve sanatçının aziz anısını yaşatmak ve O’ndan hareketle, Türkiye’de resim sanatının gelişimine dair önemli bir girişimin bir parçası olabilmek ziyadesiyle onur vericiydi.

Nuri İyem’in yaşamı boyunca sanattan hareketle birçok insanı umudun etrafında örgütlediği görülmektedir. Nuri İyem Resim Ödülü’nü de Türkiye’nin her yerinden sanatçıların Bebek semtindeki Evin Sanat Galerisi’nde bir araya gelmeleri olarak görebiliriz. Artarak, çoğalarak umuda ve kurtuluşa doğru birikiyorlar. Bu birikimin artması, bu zor günlerin ardından gelecek günlere dair önemli bir kazanımımız olacak.

Rahmi Aksungur'un Nuri İyem Resim Ödülü için özel ürettiği heykeli.
İyem I, Bronz, 19 x 11 x 35 cm, 2006.
 İlk kez 2019 yılında verilmeye başlanan Evin İyem Jüri Özel Ödülü'nün simgesi
 Nasip İyem'in seramik heykelinin röprodüksiyonu. *Portre*, Pişirilmiş toprak, 19 x 19 x 13 cm, 1974.

Koronavirüs pandemisinin yarattığı etkinin bakiyesi çok büyük ama insanlık elbette yaratıcı bir biçimde sevgi ve ümit dolu olmaya devam etmeli. Bugünün bakiyesi üzerinden yarının “yeni sanat dünyasını” inşa edebileceğimizi düşünüyorum. Uzunca bir süredir lojistik, ulaşım ve yeni iş üretiminin maliyetleri konusunda uluslararası bir finansal krizin içinde olan kurumlar ve sanatçılar özverili pratikler icat etmekteydiler. Nuri İyem Resim Ödülü “da-yanışma” olgusunu uzunca bir süredir tevazulu bir biçimde gündeminde tutmaktadır. Ödül, sanatın-ne-söylediği-

nin, ne kadara-satıldığından önemli olduğu bir anlayışı öneriyordu. Bugünün trajedisi gelecek kuşaklara aktarılırken, yeni sanat var olan yapının içinden değil, umut, sevgi ve arzuyla tevazulu bir araya gelmelerden ortaya çıkacak. Virüs eninde sonunda yenilecek ve yine Türkiye'nin dört bir yanından sanatçılar resimlerini Evin Sanat Galerisi'ne göndererek, Nuri İyem adının bağlamında yaşama dair umutları ve inancı daim tutacaklar.

Temür Köran

Bu yıl ne yazık ki virüse feda ettiğimiz çok şey oldu. Birçok planımızı ve hayallerimizi ertelemek durumunda kaldık. Bu büyük dert yüzünden, 2012 yılından beri jüri üyeliğinde hevesle bulunduğum, Evin Sanat Galerisi tarafından her yıl Nuri İyem anısına hem büyük ustayı yad etmek hem de resim sanatına olan ilgiyi taze tutmak ve genç ressamıyı teşvik etmek için düzenlenen Nuri İyem Resim Ödülü de maalesef gerçekleştirilemeyecek. Biliyorum ki, gençler gururla izlediğim heyecanlarını ve azimlerini nitelikli çalışmalarına yansıtacaklar ve biz o çalışmaları göreceğimiz ve değerlendireceğimiz bir sonraki Nuri İyem Resim Ödülü için sabırsızız.

Cansen Ercan

Nuri İyem Resim Ödülü 2016, Sergi görünümü, Evin Sanat Galerisi.

“Nuri İyem Resim Ödülü ve Yarışmalar”

Memet Güreli

Her ne kadar yarışma kavramı sanatla uyumlu bir çağrışım yapmasa da “yarışma”lar öteden beri sanat alanının diğer olmazsa olmaz kurumlarından biri olagelmıştır. Sanat; eğitim kurumları, müzeler, galeriler, müzayede-ler, sanat yayın kuruluşları gibi akla gelebilecek pek çok kurumdan biridir ve belirleyiciliği bilinen bir olgudur. Bu kurumlar sanatın, sanatçının görünürlüğü konusun- da aracılık ederler. Farklı izleklerde ve çeşitlilikte üretilen sanatın değerlendirilmesi için dünyada uzun yıllar kurumsallaşmış hatta saygın bir yer edinmiş çok sayıda organizasyonun varlığı da bilinmektedir. Bu bağlamda günümüz sanatının farklı disiplinlerde, anlayışta ve form- da, yatay düzlemde çeşitlenen ve zenginleşen üretiminin değerlendirilmesi için oluşturulmuş organizasyonların kurumsallaşmış olması, ciddiyeti ve sürdürülebilirliği bu alandaki saygınlığını artırır.

Ülkemizde plastik sanatlar alanında; kimi kamu ve özel sanat kurumları, bankalar, finans ve özel sektör kuruluş- larının başlattığı sanata destek adına sürdürülen yarış- maların varlığı da mevcuttur. Bunların bazıları dönemsel olarak süreç içinde önem kazanır öne çıkarlar, bazıları da zamanla kendilerini güncelleyemediği için etkisini, heyecanını yitirerek önemsizleşirler.

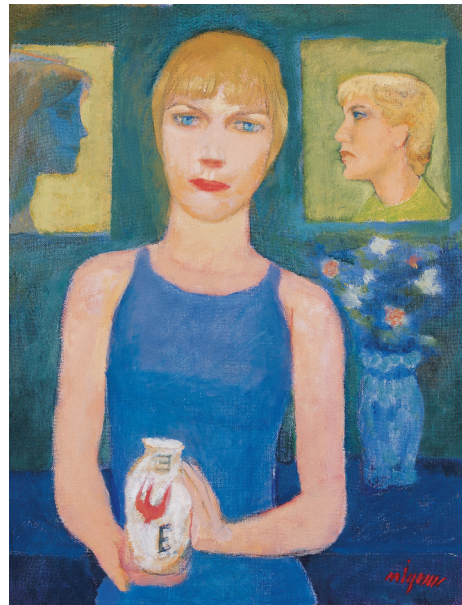
2006 yılından başlayarak; Evin Sanat Galerisi, Türkiye Resim Sanatında yeri ve önemi azımsanmayacak bir usta, bir aydın sanatçı “Nuri İyem”in anısını yaşatmak adına hem onu anmak hem de ülkemiz “pentür” yani boya resminin yaratım dinamiklerini ve yönelimlerini değer- lendirmek amacı ve düşüncesiyle bir “resim ödülü” dü- zenlenme misyonu üstlenir ve hayata geçirir. Nuri İyem Resim Ödülü o günden bu yana bir hayli ilgi görmüş, önemi ve saygınlığını artırarak günümüze kadar gelmiş- tir. Bu 15 yıllık süreçte kimi zaman hem seçici kurullarını yenileyerek hem de değişen koşulları gözetip ödül şart- namelerini güncelleyerek yukarda özetlenen misyonunu gerçekleştirmiştir. Sanatçı Nuri İyem’in yaşarken resim sanatına tutkuyla bağlılığını, genç sanatçıları özendiren mizacını, politik aydın kimliğiyle onlara rehberlik eden yaklaşımını, kurumun bu ödül aracılığıyla sürdürme ça- bası üstlendiğinin altını çizmek gerekir. Ülkemiz sanat alanının başlıca sorunlarından en önemlisi kurumsalla- şamamaktır. İnişli çıkışlı istikrarsız bir ekonomide sanat kurumları da uzun zaman dayanamıyor ve birçoğu iddi- alı çıkışlar ve kısa süren etkinliklerin ardından yok olup

gidiyor ne yazık ki... Hele son yıllarda pıtrak gibi ortaya çıkan ve yok olurken ardından bir hayli sorun yumağı bırakan galeriler sorununu da es geçmemek gerekiyor. Yine son yıllarda pek revaçta olan “sanat piyasası” bu güvensizliğin ilkesizliğin sonucu, istikrarsızlığın sorunlu alanı haline geldi. Ayrıca aynı yıllarda sanat ortamında oluşan kavram kargaşasının yaşandığına da değinmek gerek. Pentür resminin dışında yeni eğilim ve disiplinlerin (video ve yerleştirme gibi) ortaya çıkışı, yeni şekillen- en çarpık piyasadan pay kapma yarışı, yeni bir hiyerarşi ve hegemonya kurma çabaları ve çatışmalarının yaşandığı bir ortamdan geçerken, ilkeli bir duruşla resme ve sanata sahip çıkma düsturunu benimseyen Evin Sanat Galerisi, önemli bir misyon üstlenmiştir.

Yukarıda kısmen değinilen Türkiye sanat piyasası şartla- rında hem galeri hem de 15 yıl istikrarla bu ödülü ilkeli yürütme başarısı gösteren Evin Sanat Galerisi’nin tüm kadrosunu kutlamak gerekir.

Bu kadronun en büyük kahramanı Evin İyem’in anısına saygıyla...

Nuri İyem, *Evin İyem’in Portresi*, Tuval üzerine yağlıboya, 65 x 50 cm, 1998

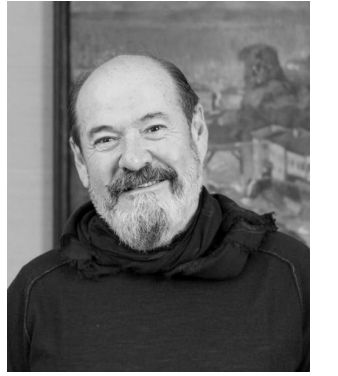

Bülent Ünal

İnsanın sevdiği bir işi yapması başarıyı mutlak kılıyor. EVİN Sanat Galerisi’nin 20 yıllık başarı- sında da sanata, sanatın her dalına duyulan sevgi- nin, tutkunun, saygının olduğu mutlak. Resimden heykele, fotoğrafa, plastik sanatların neredeyse tüm dalları ile 3 nesildir haşır neşir olmuş İyem ailesinin sanatçı/sanatsever kimliğini girişimci yö- nüyle harmanlayıp çağdaş sanatın iyi örneklerini, toplum önderi olmuş çağdaş sanatçılarımızı top- luma tanıtmayı başarmış Evin İyem’i çabaları ve tüm gayretleri için kutluyorum.

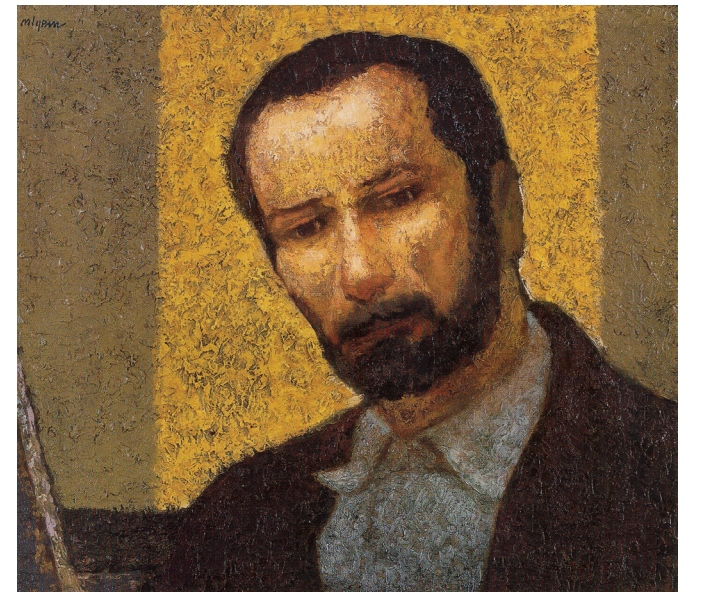
Sanatın topluma sevdirmesinde, gençlerin sa- nata karşı özendirilmesinde, teşvik edilmesinde İyem’lerin payı büyük. TÜYAP Uluslararası İs- tanbul Sanat Fuarı’nın gelişmesinde, akademik çevrelerce benimsenmesinde Evin Sanat Galeri- si’nin çok değerli desteği var. Kurulduğu günden bu yana fuarda kesintisiz yer alan galerinin ün yapmış çağdaş sanatçılarımız beraberinde genç yeteneklere verdiği önem ve sunduğu fırsatlar ile genç sanatçıları topluma kazandırmak için yoğun bir çaba sarf etmesini de övgüye değer buluyorum.

Gelişmiş toplumlarda sanatın mutlaka çok önemli bir yeri olduğunu biliyoruz. Ülkemizde de sanat bilincini yerleştirmek duyarlılığıyla sanata büyük katkılar sağladıklarına inandığım sevgili dostla- rım İyem’lere, sanatın yaşadığı, sanatçının yetiştiği Bebek’teki sevimli galerilerinde nice keyifli çalış- malar dilerim.

Yunus Büyükkuşoğlu

Sevgili abimiz Nuri İyem’in katkıları ile uzun za- man önce açılan, Türk Sanatına düzgün ve tutar- lı çizgisi ile yön veren galerilerden biri olan Evin Sanat Galerisi’yle ilişkimiz seneler öncesine daya- nıyor. Sanat vesilesiyle bu ilişki zaman içerisinde derin bir dostluğa onun da ötesinde bir aile, dost- luk ilişkisine dönüştü. Başından beri ilgiyle izle- diğim ve desteklediğim Nuri İyem Resim Ödülü jürisinde de olma şansım oldu. Bu ödülün Türk Resim Sanatının gelişmesinde katkısı olduğuna ve yeni sanatçılarımız için değerli bir destek olduğuna inanıyorum ve devamlılığını da önemsiyorum. Umuyorum ki önümüzdeki sergilerin İstanbul dışına taşınıp sanatseverlerle buluşması için bu desteğin sürdürülmesine ve daha çok sanatçı ve izleyiciye ulaşmasına vesile oluruz.

Nuri İyem, *Otoportre*, Duralit üzerine yağlıboya, 54 x 46 cm, 1999

2006–2019

Nuri İyem Resim Ödülü Sergileme Ve Ödül Alanların Tüm Listesi

2019

Nuri İyem Resim Ödülü

Nurdan Erol

Sergilenen isimler: Ayşe Nilgün Ulaştırcı, Ayşenur Köksal, Barış Banaz, Batuhan Daşdemir, Bengü Bahar Özlükcan, Berna İnan, Çiler Süyev, Damla Karadere, Derya Kocaer, Eda Duran, Elif Karagöz, Enis Aydoğan, Ercan Sert, Gülay Er, Hikmet Şahin, Hilmi Can Özdemir, Hüseyin Aksoy, Kerem Kuşçu, Memed Türkmen, Nilüfer Topal, Nurdan Erol, Nursun Hafizoğlu, Onur Arıkan, Öznur Karadayı, Sedat Baki, Sefer Tan, Semra Akkuş, Semra Çelik, Soner Civrizoğlu, Şeyma Dafne Temiz, Yasemin Kozak, Yunus Gündüz, Zeynep Çaylı

Evin İyem Jüri Özel Ödülü

Semra Akkuş

2016

Nuri İyem Resim Ödülü

Rugül Serbest

Sergilenen isimler: Aslı Akyüz, Ahmet Albayrak, Elif Aydemir, Sidar Baki, Müge Bakır, Zuhale Baysar, Zehra Seda Boztunalı, Nurdan Erol, Bülent Gürcihan, Hale İsmet, Damla Karadere, Ezgi Kılıç, Serdar Oruç, R. Doğuhan Özgün, Belit Sak, Hatice Seher Ünal, Mihrişah Süerdaş, Şerif Sümer, Dilek Şenyürek, Alev Tambaşar, Aysun Telli, Tünay Tunç, Ayşe Nilgün Ulaştırcı, Derya Ülker, Yunus Yanık, Berrin Yırtmaç.

2015

Nuri İyem Resim Ödülü

Şule Acar

Sergilenen isimler: Zeliha Akça, Ahu Akgün, Aşkın Akman, Mutlu Aksu, Ahmet Albayrak, Seda Aytar, Sidar Baki, Beşir Bayar, Burak Çolak, Bağdagül, Demirtürk, Ömer Eken, Öykü Ersoy, Cansu Kahraman, Selin Kurt, Badem Kübra Oklap, Hamdi Öksüz, S. Beyhan Özergin, R. Doğu Özgün, Riveyda Şekerli, Dilek Şenyürek, İrem Tanbova, Baybora Temel, Tünay Tunç, Ayşe Tussız, Hatice Seher Ünal

2018

Nuri İyem Resim Ödülü

seçici kurul kararı ile
bu yıl verilmemiştir.

Sergilenen isimler: Tifak Arslan, Sedat Baki, Barış Banaz, Sefa Çatuk, Zeynep Çaylı, Safiye Çölkesen, Hüseyin Çubuk, Serhat Demir, Soner Duman, Birgül Ergün, Ali Rıza Kanaç, Damla Karadere, Rahime Korkut, Sinem Köroğlu, Enes Kurt, Serdar Oruç, İsmail Özgür Soğancı, Mihrişah Süerdaş, Çiler Süyev, Filiz Türer, Yunus Yanık.

2017

Nuri İyem Resim Ödülü

Sidar Baki

Sergilenen isimler: Mehmet Ali Dinçer, Fırat Koç, Nurdan Erol, Dilara Bozdağ, Cansu Kahraman, Elif Serra Kuşkaya, Tünay Tunç, Dilek Şenyürek, Aslı Akyüz, Tuğba Çınar, Elif Aydemir, Ömer Yüksek, Ayda Baskın, Özgür Sogancı, Fatih Şimşek, Aysun Telli, Sinem Köroğlu, Serdar Oruç, Numan Okutan, Derya Abana, Nazlı Arman Tatarer, Öznur Karadayı, Ferhat Alabay, Emre Altındağ.

2014

Nuri İyem Resim Ödülü

Şeyma Barut

Sergilenen isimler: Türkmen Alkan, Haşim Arslan, Nihal Canatar, Sevinç Çiftçi, Tarık Töre Elgay, Bülent Gürcihan, Gül Işıklar, Cansu Kahraman, Gülsibel Kamışlı, Fatih Karakaş, Pembe Karakaya, Mustafa Karasu, Sema Maşkıllı, Joel Menemşe, R. Doğuhan Özgün, Belit Sak, Derya Samur, Çiler Süyev, Riveyda Şekerli, Halil Şentürk, Tünay Tunç, Nesli Türk, Zeynep Uruç, Tanju Yağan, Yunus Yanık.

2013

Nuri İyem Resim Ödülü

Hayriye Diliuzun

Sergilenen isimler: Aslı Ayşe Akyüz, Haşim Arslan, Elif Aydemir, Mahmut Benek, Yasem Funda Burnaz, Elife Çam, Recai Çelik, Ayhan Çetin, Sevinç Çiftçi, Ece Nur Demir, Öznur Eren, Rabia Kalyoncuoğlu, Pınar Karıncaoğlu, Zeynep Dicle Kaymaz, Arzu Kılıçdoğan, Taylan Mintaş, Gamze Olgun, Orhan Onuk, Belit Sak, Riveyda Şekerli, Halil Şentürk, Ceyhun Topçu, Tünay Tunç, Ahmet Uzuner, Kemal Yenidede, Sinem Yıldırım, Nazım Ünal Yılmaz, Ümit Yiğit

2012

Nuri İyem Resim Ödülü

Albina Onay

Sergilenen isimler: Özkan Arı, Murat Ateşli, Çilem Baydemir, Fatma Demir, Fatih Dülger, Ömer Eken, Serpil Kantaş, Mustafa Küçüköner, Sema Maşkıllı, Taylan Mintaş, Begüm Mütevellioğlu, Şule Sancar, Rugül Serbest, Mediha Sevinç Gökçe Sözen, Halil Şentürk, İsmail Tetikçi, Barış Tiryaki, Kemal Topçu, Adem Tokatlı, Özlem Üner, Hidayet Üstün, Merih Yıldız, Ezgi Yüksel

2011

Nuri İyem Resim Ödülü

Sinem Kaya

Sergilenen isimler: Çağdaş Akyıl, Huri Alıcı, Reyhan Ayter, Sidar Baki, Selçuk Başaran, Deniz Beşer, Handan Buzrul, M. Tezcan Demirbaş, Fatih Dülger, Çiğdem Doğan, Burak İsmail Güsinalı, Işıl Güleçyüz, Ceyda Güler, Gökhan Gümülcine, Sümeyya İlhan, Serpil Kantaş, Engin Konuklu, Engin Korkmaz, Taylan Mintaş, Ercan Sert, Gökçe Sözen, İlyas Tiryaki, Başak Topkaya, Merih Yıldız, Ezgi Yüksel

2008

Nuri İyem Resim Ödülü

Barış Cihanoğlu

Soner Çakmak

Mustafa Duymaz

Zeynep Özdemir

Huri Kiriş

Ünsal Bahtiyar

Sergilenen isimler: Hayri Ağan, Kürşad Albayrak, Mustafa Albayrak, Zehra Başaran, Emre Baykal, Nehir Çetin, Şafak Eyüboğlu, Neslihan Karaağaç, Mehlika Korol, Ledün Nâsır, Leman Okyay, Nilüfer Topal, N. Kemal Topçu, Rêdi Sait Toprak, Serpil Mavi Üstün, Serkan Varol, Sertap Yeğin, Sabine Yıldız, Barış Yılmaz, Peruze Yiğit, Aslı Yönter

2010

Nuri İyem Resim Ödülü

Emre Tan

Sergilenen isimler: Kadir Ablak, Rasim Aksan, Deniz Aktaş, Ruken Aslan, Seda Aytar, Reyhan Ayter, Kamer Batioğlu, Nurten Aşer Büklü, Soner Çakmak, Fatih Dülger, Orhan Erkal, Halil Yavuz Ertürk, Şafak Eyüboğlu, Işıl Güleçyüz, Nilüfer İnandım, Feyzan Alasya İyipilavcı, Fatma Kara, Zeynep Dicle Kaymaz, Burcu Pehlivan, Burcu Pehlivan, İsmail Özgür Soğancı, N.Kemal Topçu, Dilek Türkmenoğlu, Ümit Yiğit, Ezgi Yüksel

2009

Nuri İyem Resim Ödülü

Evren Sungur

Sergilenen isimler: Hayri Ağan, Mustafa Albayrak, Yiğit Altıparmakogulları, Ferahnaz Apdiç, Soner Çakmak, Nehir Çetin, Murat Tezcan Demirbaş, Fatih Dülger, Şafak Eyüboğlu, Kader Genç, Gökhan Gümülcine, Bülent Gürcihan, Sinem Kaya, Begüm Mütevellioğlu, İsmail Özgür Soğancı, Nilüfer Topal, N.Kemal Topçu, Redi Sait Toprak, Elif Yapar, Sertap Yeğin, Peruze Yiğit, Ümit Yiğit, Aylin Zaptçioğlu

2007

Nuri İyem Resim Ödülü

Hakan Cingöz

Seçici Kurul Özel Ödülü: Halil Yavuz Ertürk
Hale Işık, Evren Sungur, Gülin Hayat Topdemir, Canan Ünal
Sergilenen isimler: Hayri Ağan, Mustafa Albayrak, Ebubekir Aydın, Zehra Başaran, Neslihan Can, Soner Çakmak, Zeynep Bingöl Çiftçi, Elif Çimen, Mehmet Emre, Şafak Eyüboğlu, Medine İrak, İlke Kutlay, Ledün Nasır, Redi, Rüveyda Şekerli, N.Kemal Topçu, Kudret Türküm, Orhan Umut, Nur Uyanık, Selim Yedigöller

2006

Nuri İyem Resim Ödülü

Cihan Zafer Gazioğlu

Seçici Kurul Özel Ödülü: Ali Aksakal, Barış Cihanoğlu, İlke Kutlay
Sergilenen isimler: Hayri Ağan, Emel Akın, Ceyda Aldemir, Setenay Alpsoy, Yiğit Altıparmakogulları, Sercan Apaydın, Teoman Ata, Haluk Aykan, Melek Baydar, Orhan Baytekin, Pınar Ceylan, Adeviye Endirlik, Halil Yavuz Ertürk, Şafak Eyüboğlu, Nurdan İskender, Devrim Karakuş, Olcay Kuş, Mustafa Özbakır, Pınar Partanaz, Ercan Sert, Dila Tanrıkuş, Alin Arpine Tekyıldız, Nilüfer Topal, Orhan Umut, Canan Ünal, Sertap Yeğin, Serdar Yılmaz, Aslı Yönter, Aylin Zaptçioğlu

Nurdan Erol

(Nuri İyem Resim Ödülü 2019)

Nuri İyem Resim Ödülü’nü almak, sanat topluluğunda yer edinerek izleyiciyle bir araya gelmemi sağladı. İnsanlarla iletişime geçmemde önemli bir temsil alanı sundu ve bunun sonucu olarak özgün ve yaratıcı işler üretebilmemde beni büyük ölçüde motive etti. Bu motivasyonla zamanımın bir kısmını serbest çalışmalara ayırıyorum. Üretim sürecinde dünyanın bana sunduklarını inceleyip hayat deneyimlerimi bilincimin yorumuyla görseli kendime dil edinerek biçimlendirme çabasıydım. Üretirken önemli olan, bir şeyin olma ihtimalini yaratmış olmaktır. Bu ihtimali oluşturmak için işe başlamalı, çokça pratik yaparak devamlılığını sağlamalı, kararlar vermeli ve yapabileceğinizin en iyisinin ortaya çıkacağını ummalısınız. Böylelikle yaratıcı potansiyelinizi ortaya koyup kendi sanatınızı tecrübe etme fırsatı bulmuş olursunuz ve ardından sanat serüveniniz başlar.

Sidar Baki

(Nuri İyem Resim Ödülü 2017)

Nuri İyem Resim Ödülü; yıllardır istikrarlı bir şekilde devam eden, birçok sanatçının görünür olmasını sağlaması açısından benim için çok önemli bir ödüldü. Bu yüzden öncelikle onore etti, üretmeye devam edebilmem de için motive etti.

İşin başında olan bizim gibi genç sanatçıların tanıtımı ve çalışmalarını sürdürebilmelerinde önemli bir yere sahip olduğunu söyleyebilirim. Nuri İyem Resim Ödülü’nü aldıktan sonra işlerim daha çok dikkat çekti ve birçok insanın fark etmesine sebep oldu. Koleksiyonerler ve galerilerle iletişimim arttı. İki yıldır C.A.M. Galeri ile çalışıyorum ve atölyemde üretmeye devam ediyorum.

Yarışmaların genç sanatçılar için bir fırsat olduğunu düşünüyorum. Ama her şeyden önemlisi işin içinde olmak isteyen genç sanatçılar için söyleyebileceğim çok çalışmalarıdır. Pes etmeden, yaptıkları işe inanarak, azim ve sabırla çalışmaları gerekiyor.

Rugül Serbest

(Nuri İyem Resim Ödülü 2016)

2016 yılında Nuri İyem Resim Ödülü’nü kazandım. O yıl İstanbul’a Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi’nde yüksek lisans yapmak için yeni taşınmıştım ve buradaki sanat ortamına alışmaya çalıştığım bir dönemdi. Hâliyle kafa karışıklıkları ve resmimle ilgili özgüven problemleri yaşıyordum. Bu ödülle birlikte bazı şeyleri doğru yaptığımı inancını ve kendime olan güvenimi geri kazandım.

Yüksek lisansımı tamamladım ve bağımsız olarak sanatsal çalışmalarına devam ediyorum. Yeni dönemde açacağım kişisel sergime hazırlanıyorum.

Gençlere verecek tavsiyem öncelikle çok çalışmaları gerektiği olacaktır. Çok çalışmanın yanında araştırma yapmak, kendinden önceki çalışmaları izlemek, bol bol sergi gezmek, gündemi takip etmek... Örnek aldıkları sanatçıları taklit etmeden içlerinden geldikleri gibi çalışmaları ve sanat piyasasına girmek için acele etmemelidirler. Denemekten ve cesaret etmekten asla vazgeçmemelerini tavsiye ederim.

Cansu Kahraman

(Nuri İyem Resim Ödülü 2017, Sergileme)

Bu ödülün 68 yıllık sanat yaşamı boyunca, figüratif resim anlayışını benimseyerek resim yapan ve bu anlayış içerisinde özel bir yere sahip olan Nuri İyem ustanın adına veriliyor olması Türkiye’deki genç sanatçıların, üretim süreci içerisindeki istek ve sürekliliğinde önemli bir motivasyon kaynağıdır.

Bir sanatçı olarak görmeyi seçtiğimiz şeye, görme biçimimizin farklı yorumlarına duyulan “ilgi” her şeyin altını çizen şeydir. Ustalar adına verilen sanat ödülleri; destek yanında sanat izleyicisinin ilgisini ve sanat eyleminin kalıcılığını artırarak, mekân farklılıklarına rağmen, ortak payda da bulduğumuz bir yeryüzü farkındalığı oluşturacaktır. Belki de bu, sanat piyasası içerisinde kendi sanatçı kimliğiyle, aktif olarak yer alan arkadaşlarım ve izleyici kitlesinin duygudaşlığıyla mümkün.

Hakan Cingöz

(Nuri İyem Resim Ödülü 2007)

Nuri İyem Resim Ödülü’nü almak bana moral ve motivasyon sağladı. Jürinin benim resmime ilgi göstermesi ve ödüle layık görmesi, sanatsal serüvenimde nasıl bir yol izleyeceğime dair ipuçları verdi. Şu anda da figüratif resim anlayışında resimlerimi üretmeye devam ediyorum.

Cihangir’deki atölyemde Evin Sanat Galerisi’nde açacağım 100-150 resimden oluşan portreler sergisine hazırlanıyorum. Aynı zamanda Çapa ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi resim kulüplerinde ders vermeye devam ediyorum.

Sanat üretimi uzun bir maraton dolayısıyla fiziksel güçten ziyade mental bir güç gerektirir. Sergiler, ödüller kilometre taşlarıdır. Toplumun teveccühü-ilgisi motivasyon açısından da önemlidir. Bazen sanatçılar bu desteğe ihtiyaç olmadığını düşünür. Ancak birçok sanatçı ile yan yana koşsa da herkes kendi yolunu koşar ve her birimiz için izleyicinin desteği önemlidir.

Setenay Alpsoy

(Nuri İyem Resim Ödülü 2006, Sergileme)

Akademi’den mezun olup yüksek lisansa başladığım dönemde verilmeye başlanan Nuri İyem Resim Ödülü; sanat hayatımın daha en başında, bana ve benim gibi -henüz fırça eskitmemiş- ressam adaylarına çok güzel fırsatlar sundu.

Bir sanatçı olarak “derdimi bulmak”, resimlerimi kitlelerle buluşturmak ve nasıl kabul göreceğimi düşünürken; kalburüstü bir galeride sergi açmak bir anda ayaklarımın altında bir zemin oluştuğunu hissettirdi.

2006 yılında katıldığım Nuri İyem Resim Ödülü; Evin İyem ile gerçek anlamda tanışmamı ve kendimi tanıtmamı sağlayan bir organizasyon oldu. Bugün hâlâ sanatçısı olmaktan gurur duyduğum Evin Sanat Galerisi ile çalışmalarına devam ediyorum.

Geriye dönüp baktığımda, büyük bir sevinçle; 2006 yılında sergiyi paylaştığım sanatçı adaylarının çoğunun hâlâ üretmeye devam ettiğini ve artık “sanatçı dostlarım” olarak bir jenerasyonu temsil ettiğimizi görüyorum.

Evin Sanat Galerisi şimdiye kadar Nuri İyem Resim Ödülü seçici kurulunda yer almış herkese teşekkür eder.

Ali Şimşek
Cansen Ercan
Emre Zeytinoğlu
Feyyaz Yaman
Fırat Arapoğlu
Gamze Büyükkuşoğlu
Hakan Gürsoytrak
Haşim Nur Gürel
İrfan Önürmen
Levent Çalıkoğlu
Mehmet Ergüven
Prof. Dr. Adem Genç
Prof. Dr. Ali İsmail Türemen
Prof. Dr. Burcu Pelvanoğlu

Prof. Dr. Erhan Karaesmen
Prof. Dr. Mehmet Özer
Prof. Dr. Turan Erol
Prof. Dr. Zeynep İnankur
Prof. Kemal İskender
Prof. Mehmet Mahir
Prof. Neşe Erdok
Prof. Zeliha Akçaoğlu Tetik
Resul Aytemür
Sema Çağa
Temür Köran
Ümit İyem
Yrd. Doç. Dr. İrfan Okan
Yunus Büyükkuşoğlu

Nuri İyem Resim Ödülü 2007 değerlendirme gününde Evin İyem ve seçici kurul üyeleri: (sağdan) Yunus Büyükkuşoğlu, Zeynep İnankur, Mehmet Ergüven, Adem Genç, Temür Köran, Feyyaz Yaman, Ali İsmail Türemen, Resul Aytemür, Rahmi Aksungur, Ümit İyem

Büyük Adam Olma Sanatı

Prof. Dr. Erhan Karaesmen

İnsanoğlunun evrimsel gelişme düzeni içinde ulaştığı en üstün özellik “yaratıcılık olgusu”dur. Uygarlık denen olağanüstü oluşumun ortaya çıkışında sanatsal yaratıcılık ve bilimsel yaratıcılık adlarını taşıyan iki büyük kaynak, temel besleyici unsurları oluşturmuştur. Fizik Bilimi ve Kimya Bilimi denir; Biyoloji Bilimi’nden söz edilir. Bilgisayar ve bilişim teknolojilerinin gelişmesinden betimlemeler yapılır. Bilim denen kudretli oluşum doğanın gizlerini çözümsemeyi amaçlar. Buradan elde edilecek bilgi yığınağı, teknolojinin de yardımıyla, bireylere ve toplumların gündelik yaşam hizmetine sunulur hayatin akışını rahatlatır ve kolaylaştırır.

Sanatsal yaratıcılığın ürünleri ise insanları tek tek ve ayrı ayrı bireyler olarak etkileme yolunu seçer. Duyduğundan, gördüğünden, okuduğundan hem bilgi edinme hem de haz alma yoluyla bireysel bir mutluluk ortamı yaratır. Bu oluşumda işitsel, görsel, yazınsal gibi diğer düşünsel ve duygusal oluşumlar ortaya çıkar. Genel çerçeve içinde sanatçı bir heykel yapıtının yaratıcısı, bir şiir dizesinin düzenleyicisi, bir resim tablosunun şekilsel ve renksel bütüncülüğünün oluşturucusu ve sorumlusu olarak öndedir.

Anısını saygıyla yaşatmak amacıyla ilki 15 yıl önce düzenlenen Nuri İyem Resim Ödülü, sanatsal yaratıcılığın gücüne bir ağıt eylemidir. Olağanüstü koşulların ertelenmesine yol açması bu ödülün geniş kitlelere resim sanatını benimsetme, sevdirmeye yolunda üstlenmiş bulunduğu ve başarıyla sürdürdüğü sorumluluğu bir kez daha hatırlamamıza ve hatırlatmamıza engel değildir. Bir büyük sanatçı bu çerçevede her yıl olduğu gibi bir kez daha resim sanatına bir saygı duruş eyleminin eksenini oluşturmaktadır.

Ancak, Nuri İyem’den söz ederken “büyük adam olma sanatı” gibi değişik bir kavrama da değinilmesinde yarar vardır. Nuri Bey, Türk Resim Sanatının yüz elli yıla yaklaşan kısa geçmişi içinde varlığı çok kuvvetle hissedilmiş özel resim ustalarından biridir. Bunun yanı sıra adam olma sanatının etkileyici ürün örneklerini sergilemiş değişik bir büyük adamdır.

Nuri Bey ile yaşamının son otuz yılı boyunca bizi birbirimize çok yaklaştıran, bana büyük onur ve haz veren bir yakın kişisel dostluk ilişkisi içinde bulunduk. O,

olağanüstü “Yeniler” serüveninden başlayarak Türk Resim Sanatının gelişme aşamalarında önde yer almış bir sanatçı olduğunun bilincindeydi. Bunun kendisine sağladığı bir özgüvene, davranış rahatlığına sahipti. Temsil ettiği ilerici aydın dünya görüşünün ve özgün Anadolu kültürünün ona sağlamış bulunduğu itibarın farkındaydı. Türk Resim Sanatının devinim çizgilerinde büyük takdir toplamış ve yapıtları en yüksek sayıda satışla sanatsever dünya bilgisi görmüş bir sanatçı olduğunu biliyordu; ancak en küçük bir kibir izi ve yukarıdan bakış davranışı sergilemeden yaşamını sürdürdü. Ayrıca hayat boyu uğradığı haksızlıklara, hukuk dışı soruşturmalara ve mahpusluk dönemi eziyetine karşın, bunların mağduriyetini sık dile getirme gibi, bir yerlere sığınma davranışı sergilemedi. Asmalı-mescit atölyesindeki soruşturmalardan başlayıp toplumsal sanat anlayışının çok güçlü fışkırması olan *Liman Şehri İstanbul* sergisi ile ilgili kovuşturmalara ve oradan mahpusluk dönemine kadar uzanan sıkıntı ve mağduriyet dönemini hep mizahi bir anlayışla dile getirdi. Büyük sanatçı ve gerçek büyük adam olmanın gereğini mükemmel bir yan yanalık ve iç içelik sergileyerek sürdürdü. Anısı önünde bir kez daha saygı ile eğiliyorum.

Ben Her Resmimde Varım

Selçuk Altun

Bir şair, “Zaman hızla geçiyor, geçmek bilmeyen saatler” mi demiş? Demek ki öncü ressam ve toplumsal-gerçekçi sanat akımı ustası Nuri İyem’i ebediyete yolcu edeli 15 yıl olmuş... Üretken ressamın yapıtları toplumun değişik kesimleri tarafından nesillerce benimsenmiş, nice müzayedenin can damarı olmuştu. Eleştirmen Abdülkadir Günyaz’a göre o, kartvizitinde ressam yazan ilk Türk’tür.

Nuri İyem, galiba her bir resmiyle bizlere, hüzünlü bir “ırmak romanın” değişik bölümlerini sunmuştu. Yapıtlarındaki endemik renk cümbüşünün figürle düello etmemesi kayda değerdir. Onların, izleyicisini bir paratoner gibi çeken gizemli bir ekstra boyutu olduğunu da düşünürüm. Kiminde de Rembrandt’ın saptaması aklıma gelir: “Ben her resmimde varım.”

Nuri İyem’in keşke benim de olsaydı dediğim, 1970 tevellütlü bir tablosunda Anadolu’dan İstanbul’a gelmiş, yorgun bir kamyonundan göçmen denklere indiriliyordur. Onu görür görmez, aklıma gözde şairim Oktay Rifat’ın “Kamyon” adlı şiiri gelmişti:

*Ellerini cebine soktu
Bakışlarını kaçırdı
Bir destek arandı
Sarıldık helallaştık
Tahta bavulunu uzattım
Dürülmüş yorganların üstüne.*

* * * *

Yetkin sanat galerisi yöneticisi ve zarif insan Evin İyem (1960-2018), titiz bir çalışmadan sonra, 2002’de, “Dünden Yarına Nuri İyem” başlıklı bir kaynak yapıtı üretmişti. İki ciltten mürekkep monografide Nuri İyem’den özyaşamöyküsel kesitler bulunması da önemlidir. Orada 2021 yapıtının koleksiyonerlere göre dökümü ve sertifikalanması da bir ilk ve tektir. O elzem kaynaktan altını çizdiğim birkaç satır:

“Babamın... tek evladı liseyi terk etmiş, herkesten habersiz Güzel Sanatlar Akademisi’ne yazılmıştı. Ne sövebilir ne de dövebilirdi. deta yıkılıp kalmıştı. Üzüntüden hasta olmuştu... Anneme gelince, o babamdan çok önce ressam olmak istediğimi öğrenmiş, çok üzülmüş ve acı çekmişti. O da ‘Ah oğlum, bu resimler yüzünden cehennemde yanacaksın’ der, ağlar dururdu... Akademi’ye girerken ortaokul diploması lazım. Gittim, idareden aşırıdım, doğru Akademi’ye. Bana o güvenceyi veren Nazmi Ziya oldu. (Kendisi) Akademi’nin birinci bölümünün sorumlusu,

ilk talebeler oraya gidiyor... Baktı, baktı ve dedi ki: ‘En yakışıklısı sensin, gel gir Akademi’ye. Ama sonra anan, baban ne der?’ Ben onları yola koyacağım, dedim. Onun yüreklendirmesi sayesinde girdim Akademi’ye.”

Evin İyem ve Selçuk Altun başvuru günleri gelen resimleri incelerken. Nuri İyem Resim Ödülü 2006, Evin Sanat Galerisi.

* * * *

Edgar Degas, “Resim yapmasını bilmiyorsan kolay, biliyorsan çok zordur” dermiş. Türk resminin kilometre taşlarından Nuri İyem, eşi seramik sanatçısı Nasip İyem ile gelini kadim dost Evin İyem’i saygıyla anıyor, bu seçkin sanatçılara hakkıyla sahip çıkan Ümit ve Osman Nuri İyem’e içtenlikle teşekkür ediyorum.

Tülay Güngen

Sevgili Evin,

Bugünlerde ısrarla seninle evde buluştuğumuz, pencerenin önünde oturup bahçeye bakarak konuştuğumuz zamanları daha sık anıyorum. Sergilerden şarkılara, kitaplardan resimlere sohbetlerimizi, kahkahalarımızı, senin insana apayrı bir mutluluk veren daimi zarafetini ve özenini düşünüp gülümsüyorum. Her şeye rağmen, yaşama sarılmak ve neşeyle tadını çıkarmak yönünde pek çoğumuza ilham verdin. Hâlâ veriyorsun.

Birlikte geçirdiğimiz son doğum günümde hediye ettiğin rengârenk fuları taktım bugün. Hâlâ en sevdiğim fular bu. Her taktığımda açtığın sergilerde seninle hayali bir geziye çıkıyorum, birbirimize unuttuklarımızı hatırlatıyoruz, sonunda Naile Hanım’ın *Marmara Limanı* tablosundaki renklere dalıp gidiyoruz. Biz hep birlikteyiz...

Özlemle,
Tülay

Evin İyem ve Tülay Güngen, Setenay Alpsoy’un *Doku* Sergisi açılışında, Evin Sanat Galerisi, 2016.

Nuri İyem Üzerine

Doğan Hızlan

Biz öğretmen deyince her zaman belli bir okulda, üniversitede öğretmenlik, öğretim üyeliği yapan kişileri anlarız.

Oysa birçok usta alanlarının doruğunda çalışmalar yaparken, gençlerin yapıtları konusunda düşüncelerini söylerler, kendi yeteneklerini, bilgilerini, deneyimlerini, genç sanatçılarla paylaşırlar.

Bu açıdan Nuri İyem, pek çok isme bilgisini sundu...
(Hürriyet Gazetesi, 12 Haziran 2009)

Evin İyem Üzerine

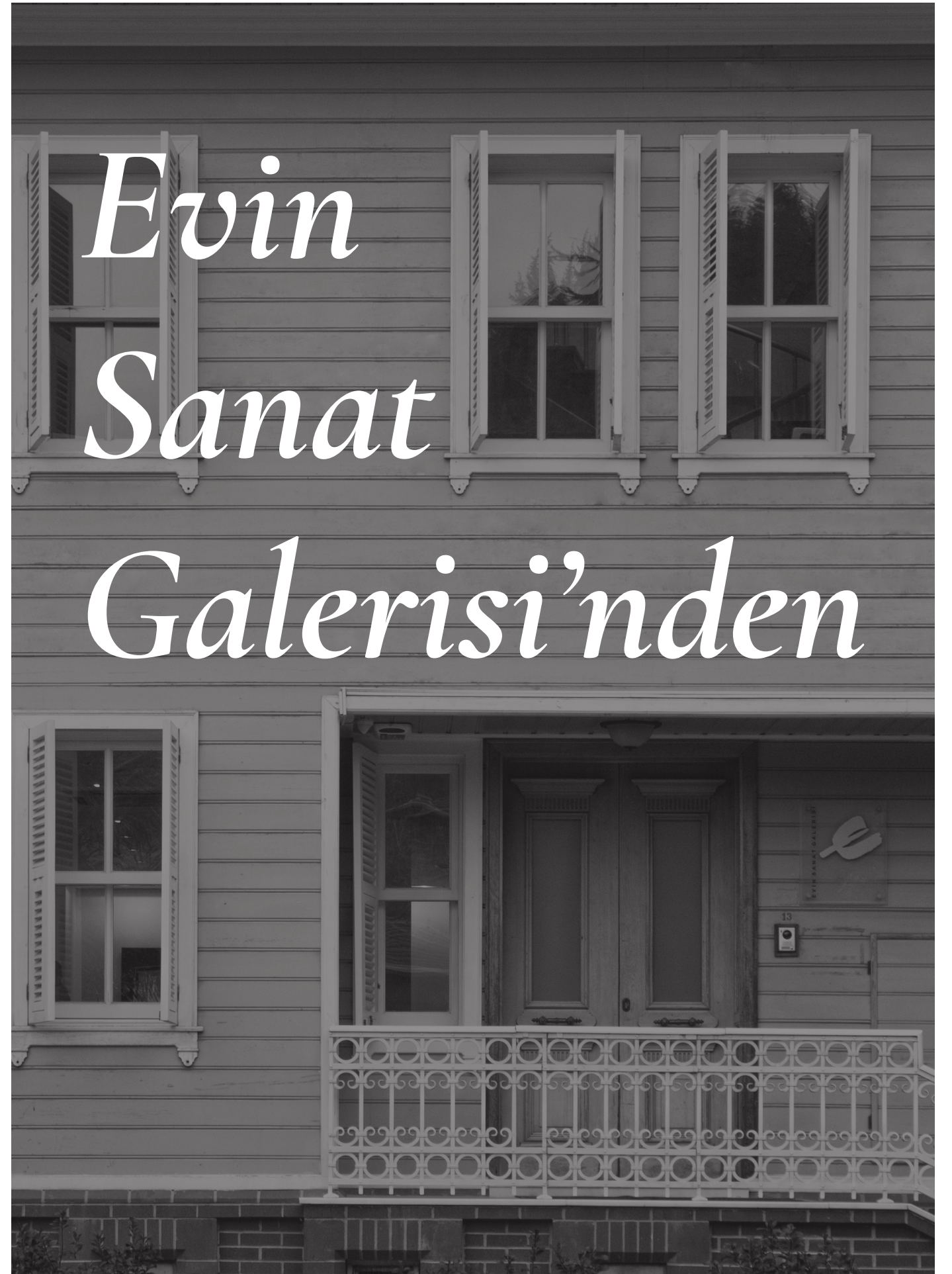
Evin İyem, çok sevdiğim, saydığım Nuri İyem'in oğlu Ümit İyem'le evliydi. Nuri İyem için özel sergiler açar, yıldönümleri yapardı. Gerçi bütün ressamlara sevgisi, saygısı olan bir galeri sahibiydi. Galerinin ressamlarına özel ilgi gösterir, başka ressamların açılışlarında da onları ihmal etmezdi. Galericiğin nasıl netameli bir iş olduğunu biraz olsun ben de bilirim. Açılan sergide yaşanan en küçük bir aksaklıktan, eksiklikten galerici sorumlu tutulur. Evin Sanat Galerisi düzenlediği bu yarışmalarla genç kuşağın uğradığı mekânlardan biri haline dönüşmüştü.

Her yıl TÜYAP Kitap Fuarı ile birlikte açılan Sanat Fuarı'nda Evin Sanat Galerisi'nin standında kendi sanatçıları kadar ödül kazanan genç ressamların da tablolarını sergilerdi. Yaptığı işe kendini adayanlardandı. Resim dünyasının ustaları kadar gençlerine de gösterilen ilgi, Evin İyem'in yaptığı işin nasıl da sorumluluğunu üstlendiğini gösteriyor.

(Hürriyet Gazetesi, 5 Aralık 2018)

Evin İyem, Sıdar Baki, Ümit İyem ve Doğan Hızlan, Nuri İyem Resim Ödülü 2017 Ödül Töreni, Evin Sanat Galerisi.

Evin Sanat Galerisi'nden

Ece Balcioğlu

Galeri Yöneticisi

14 yıldır aynı heyecanı ve titizliği ile soluksuz devam eden Nuri İyem Resim Ödülü, sanat dünyasının parçası olan birçok kişinin hayatına dokunduğu gibi benim de bir parçam oldu. Bu yıl 15. yılını kutlayan Nuri İyem Resim Ödülü, 2016 yılından beri benim için başvuru yapan katılımcıların, seçici kurulun ödüle karar verdikleri günün heyecanı ile birlikte yazın habercisi demek. Her yıl ödül ve sergileme alan katılımcıların ilhamına destek veren bu organizasyon Nuri İyem'in anısını yaşatmak ve ressam adaylarına motivasyon sağlaması bakımından çok kıymetli. Türkiye Resim Sanatında süreklilik sağlayan Nuri İyem Resim Ödülü'nü bu yıl gerçekleştirememek bir yanımızı buruk bıraktı. Ancak ödülün yarattığı atmosferi biraz olsun yakalamak ve önemini kalıcı kılmak için hazırladığımız bu yayında emeği geçen herkese çok teşekkür etmek istiyorum.

İlhamımızı ise; her yıl tıpkı ilkinin düzenliyormuş gibi heyecanla, hoşgörülle ve coşkuyla çalışan; yaşamının az bir bölümüne tanık olduğum Evin İyem'e borçlu olduğumuz aşikâr!

Hatice Gülseroğlu

Sergi İçerik ve Arşiv Sorumlusu

Nuri İyem kendini var eden kültürel örüntülere egzotikleştirmeden bakabilen bir neslin parçasını temsil ediyor. 90 yıllık yaşantısını yalnız kendi topraklarında geçirmiş olsa da, inanılmaz bir evrensellik yakaladığı kadın, erkek ve çocuk yüzleri, 'insan olma'nın acısını, en çok da kendi coğrafyasının insanlarını nasıl da anladığını ortaya koyuyor. Onun portrelerinin evrenselliği özgünlük ve derinliğinde, insani olanı içselleştirmiş olmasında. Bir ressam ancak gerçekten anladığı insanların portrelerini öyle çizebilir. Toprağında yaşanan gerçekliğin temsilini onu tamamen içine almışsa ancak böyle gözle görülür hale getirebilir. Sanatı, düşüncükleri ve anlattıklarıyla, Anadolu'nun yalın gerçekliğinin sözcüsü olabilmiş Nuri İyem'i sözünü söyleyemeyenin, göz ardı edilenin tanığı olarak her zaman hatırlayacağız.

Nuri İyem'in kara gözlü kadınları aklımdan çıkmazken, bir yandan ışıltısını hiç kaybetmediğini gördüğüm masmavi gözleriyle Evin İyem'e bakıyorum. İlk gördüğüm gün çok uzun yıllar yanında olmayı dilemişim, bana öğretecekleri-

ni almak için sabırsızdım, üzgünüm ki bu olmadı. Yine de Evin İyem'den çok önemli bir şey öğrendim: *gönüllü hoş tutmak*. İnsana kendini yabancı hissettirmeyen bir sıcaklığı vardı. Yanındaki sandalyesi, sohbeti, kitapları, sevgisi herkese açıktı. Son kez içinde olduğu "Nuri İyem Resim Ödülü 2018"deki heyecanlı bakışları hâlâ gözümün önünde. Kısa yaşantısına bir sürü seveni sığdırdı ve şimdi hepimiz onu çok özleyoruz.

Evin Sanat Galerisi'nde çalışmaya 2018 yılında başladım. Bu sayede Evin İyem ve Nuri İyem'i, bizlere öğretmeyi amaç edindikleriyle yakından tanıdım. Bir sanatçının kalıcılığını, isim değerinin bir geleneğe nasıl dönüştürüldüğünü ve sanat piyasası koşullarında nasıl ayakta kalınılacağını İyem ailesi ve galeri ekibiyle birlikte öğrendim. Evin hem bir galeri, hem bir "ev" hem de bir okul.

Gizem Kâhya İyem

Görsel İletişim Danışmanı

"Sürekli olarak ressamlık yaparsan, hayatta geçerli, tutarlı bir meslek olduğunu kanıtlarsan ressamlığın, o meslekte ayakta durursan, seyircin olursa, alıcın, satıcın olursa, o zaman o sanat var demektir. Türkiye'de biz, her şeyden önce bunu yaratmakla yükümlüüz."

(Nuri İyem, *Çağdaş Eleştiri Dergisi*, Mayıs 1982)

Nuri İyem, sanat yaşamı boyunca toplumdan ve gerçek insandan kopuk, Batı'ya bağımlı devşirme resme karşı durmuş, yerli resmin özgürlüğünü kazanması gerektiğini savunmuştur. O dönem ressamlar arasında yaygın olan akademizm ve suni modernleşme pratiklerine karşın özgün bir dil arayışında, bulunduğu toplum ve çağ ile bağ kuran bir ressam olmaya çalışmıştır. Yaşadığımız topraklarda, başka bir mesleğe ihtiyaç duymadan yalnızca resim yaparak ayakta durmanın zorluğunun farkında olmakla birlikte, resim yapmasının önüne geçecek başka bir uğraş hayatında yer vermemiştir. Bu topluma ait, bağımsız, çağdaş ama yerli bir biçim yaratılmasının ancak tüm işi resim yapmak olan ressamların varlığı ile mümkün olduğunu savunan İyem, izleyicinin önemini de yadsımamıştır. Toplumun her kesiminden insanın ilgi duya-bileceği ve duvarına asıp uzun süreler izlemek isteyeceği

resimler yapmıştır. Bugün, sanatçının eserlerinin ülkemiz dışında da intiba kazanmış olmasında sanat yaşamı boyunca savunduğu bu değerlerin oldukça etkili olduğunu düşünüyorum.

2006 yılından beri Evin Sanat Galerisi tarafından bu değerleri korumak ve Türkiyeli ressamı desteklemek amacıyla verilen Nuri İyem Resim Ödülü bugüne kadar istek ve özveriyle çalışan, resmiyle özgün bir dil yaratmaya çalışan yüzlerce ressama devam ettikleri yolda ışıltı olmuştur. Nuri İyem ve onun adına verilen bu ödüle tüm varlığıyla sahip çıkan Evin İyem'in, ülkemiz sanatına verdikleri emeklerin başarılı sonuçlarını bir sonraki kuşak olarak bizler de gözlemliyoruz. Ödül sergilerinde yapıtları yer alan katılımcılar arasından saygın ressamların çıkması bu ödülü devam ettirecek olan bizler için çok onur verici. Ülkemizde sanatçıların yalnızca sanatsal üretimleri ile ayakta durabilmeleri hâlâ oldukça zor. Bu sebeple, daha fazla kurum tarafından sanatçıların üretimlerini destekleyecek ödüllerin verilmesi gerektiğine inanıyorum. Yaşadığımız toplumun sanatıyla bağlarımızı korumak ve geçmişte bu uğurda verilen emeklerin devamını sağlamak bu toplumda yaşayan bireyler olarak hepimizin sorumluluğudur.

Cem Ergül

Teknik Operasyon Sorumlusu

Bir işyeri yöneticisinden daha çok arkadaş, dost, abla oldu bana Evin Hanım. Şu an aramızda değil, yokluğu gerçekten çok zor ama açtığımız her sergide, her organizasyonda düşünceleriyle ve sevgisiyle her zaman bizimle.

Resim tarihimizin önemli isimlerinden Nuri İyem (benim için namı diğer Nuri Dede), hem resimleriyle hem düşünceleriyle, hakkında konuşulması çok heyecan veren bir insan. Bu iki harika insanı tanımış olmak büyük mutluluk benim için.

2005 yılında Nuri İyem'in vefatıyla büyük üzüntü yaşamıştım, Evin İyem'i kaybettiğimizde de benzer bir üzüntü içinde kaldım. Nuri İyem'i vefatından sonra, fotoğraflarının da olduğu bir sergiyle anıştık. 2006 yılında da adına ilki olan Nuri İyem Resim Ödülü'nü vermeye başladık. İlk yapıldığı yıldan bugüne içindeydim ve bir sürü anı birikti. Eminim benim hayatımda da önemli rolleri olan bu iki ismin adına daha nicelerini gerçekleştireceğiz.

Gizem Kâhya İyem, Osman Nuri İyem, Cem Ergül, Hatice Gülseroğlu, Cengiz Çavuşoğlu, Ece Balcioğlu, Evin Sanat Galerisi, 2020.

Ümit İyem

Sevgili,

Hissediyorum çok merak ettiğini, Nuri İyem Resim Ödülü'nün bu seneki gelişmelerinden haber vereyim istedim. Temelini attığımız 2006'dan beri, çevremizdeki sanatçı, sanatsever, koleksiyoner dostlarımızın katkılarıyla, ülkeye özgün, temelinde genç sanatçılarımıza olabildiğince destek sağlayabilmek amacıyla, tarif ettiğimiz bu güzel organizasyon maalesef insanlığın hiç beklemediği, küçük ama çok global bir virüs tarafından sekteye uğratıldı. Ve Nuri İyem Resim Ödülü'nü bu sene iptal etme kararı aldık. Bu salgın insanlığın yaşamını öyle alt üst etti ki, gelecekte hayatlarımızın nasıl bir yeni düzende olacağını konuşur olduk. Sanatın gelecekte hangi yöne evrileceği, yaşamımızın nasıl değişeceği, çevremiz ve birbirimizle ilişkilerimizin nasıl olacağı, tartışılır oldu. Teknoloji bizi önlenemez bir dijital yaşama doğru itiyor. Ama biliyoruz ki, insanın mağara duvarı ya da tuvali boyarken bıraktığı iz, boyanın kokusu, formun dokunulabilirliği, dijitalin hiç erişemeyeceği bir gerçek. Ha unutmadan söyleyeyim; yaşadığımız gezegende her canlının birbirine ihtiyacı olduğu, bilim olmadan yaşamın var olamayacağı en güzeli de kaos zamanında insanların sanata ve edebiyata nasıl sarıldığını gördük.

Geçen yıl tüm jüri üyelerimizin de desteklediği galeri ekibinin önerisi ile senin adına Evin İyem Jüri Özel Ödülü'nü ilk defa hayata geçirdik. Senin adına verilen bu ödül kazanan genç ressam Paris'te bir haftalığına kültür-sanat gezisi hakkı kazandı.

Bugün Hıdırellez ve senin 60. yaş günün. Ne güzel bir günde doğmuşsun.
Küçük gelinin pasta yapmış akşam bize geliyorlar.
Ömer, Aylin torun Asım'ı alıp İasos'a yerleşmeye karar verdiler.
Kerem ve Miray'ın kızı oldu. Adı Pera.
Emir ve Bade kızları alıp Köyceğiz'e yerleştiler.

Seninle tartışmayı çok özledim, ne yapacağımı bilemiyorum Sevgili.

5 Mayıs 2020

Evin İyem, Nuri İyem Resim Ödülü 2015, Ödül töreni, Evin Sanat Galerisi.

Ümit İyem ve Evin İyem 2006 yılında ilki gerçekleşen Nuri İyem Resim Ödülü'nün afiş önünde, Evin Sanat Galerisi.

Teşekkürler

TÜYAP Tüm Fuarcılık Yapım A.Ş

Bülent Ünal

ArtSanatsal

Burcu Pelvanoğlu

Büyükkuşoğlu Ailesi

Cansen Ercan

Cansu Kahraman

Cumhuriyet Gazetesi

Çok İyi İşler

DESA

Dilber Kalkan

Doğan Hızlan

Eda Çekil

Elvin Evren

Feyyaz Yaman

Fırat Arapoğlu

Gamze Büyükkuşoğlu

Gülçin Gülan

Hakan Cingöz

İstanbul Art News

Lebriz

MAS Matbaa

Memet Güreli

MNG Kargo

Nurdan Erol

Polimeks

Radikal Gazetesi

Rahmi Aksungur

Reklamadam

Rugül Serbest

Rumeysa Kiger

Saraçoğlu Matbaa

SANATONLINE

Selçuk Altun

Setenay Alpsoy

Sidar Baki

Talens

Temür Köran

Terra Şarap

Tülay Güngen

Ümit İyem

Vatan Gazetesi

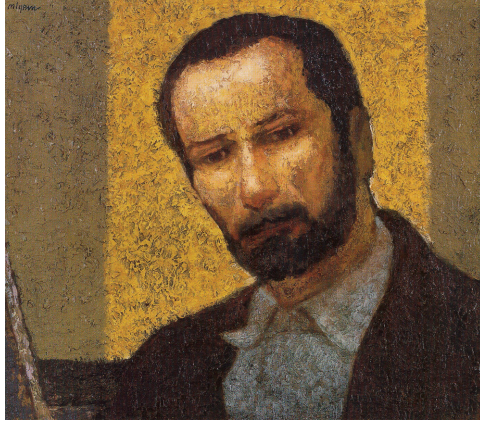
Vincent Boya

Yunus Büyükkuşoğlu

Yurtiçi Kargo

Nuri İyem ve Evin İyem Anısına...

NURİ İYEM

RESİM ÖDÜLÜ

PAINTING AWARD

15.Yıl

ARTIST

İSTANBUL
SANAT FUARI

BÜYÜKKUŞOĞLU
AİLESİ KOLEKSİYONU

Architecture **Art unlimited**
Design

IstanbulArtNews

PERGA
TURİZM SEYAHAT AJANSI
TOURISM TRAVEL AGENCY

art sanatı
sanatı

